

Der henvises til lovforslagets § 30, som med visse ændringer svarer til § 30 i arbejdsgruppens lovudkast.

16. Håndhævelse

Arbejdsgruppen har i sit lovudkast stillet forslag om, at overtrædelse af en række af lovens bestemmelser skal kunne straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder. Arbejdsgruppen har desuden foreslået en særlig strafudmålingsbestemmelse, hvorefter det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Justitsministeriet kan som udgangspunkt tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om, at overtrædelse af en række af de mindstekrav til hestehold, som følger af lovforslaget, skal kunne straffes, ligesom Justitsministeriet kan tilslutte sig den foreslåede strafferamme, og at det skal anses som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv.

Som anført ovenfor i afsnit 4 indebærer lovforslaget, at der gennemføres en forholdsvis detaljeret regulering af et område, som ikke tidligere har været særskilt reguleret ud over de mere generelle bestemmelser i dyreværnsloven. Hertil kommer, at hestehold ikke - som f.eks. svinehold - er karakteriseret ved at være overvejende professionaliserede dyrehold, og loven vil således omfatte mange forskellige former for hold af heste, herunder også i vidt omfang private og hobbyprægede hestehold.

På denne baggrund foreslår Justitsministeriet, at der indføres en påbudsordning, som indebærer, at fødevareregionerne og politiet i tilfælde af overtrædelse af lovens krav til hestehold skal kan give den ansvarlige for et hestehold påbud om at rette op på de forhold, som ikke er i overensstemmelse med loven. Denne ordning, som i det væsentlige svarer til påbudsordningen i f.eks. lov om hold af slagtekyllinger, indebærer, at den ansvarlige for hesteholdet kun kan straffes for overtrædelse af lovens krav i tilfælde, hvor vedkommende ikke efterkommer et påbud, herunder efterkommer påbuddet inden for den af myndighederne fastsatte frist. Vedkommende får således en chance for at rette op på de ulovlige forhold, før der kan blive tale om at gennemføre en straffesag for overtrædelsen, ligesom vedkommende - i kraft af rekursadgangen for det meddelte påbud - får adgang til at fremkomme med indsigelser imod myndighedernes vurdering af forholdene.

Det følger af § 3 i lovforslaget, at reglerne i dyreværnsloven og regler, der udfærdiges med hjemmel i dyreværnsloven, desuden finder anvendelse på et-

hvert hestehold. Dette indebærer, at der i grove tilfælde, f.eks. hvor der er tale om vanrøgt af hestene, vil være adgang til at straffe direkte efter dyreværnslovens regler, og i disse tilfælde gælder påbudsordningen således ikke.

Påbudsordningen vil - for politiets vedkommende - supplere den adgang, som politiet efter dyreværnslovens § 21 allerede har til at give pålæg om et dyrs behandling i tilfælde, hvor et dyr behandles uforsvarligt.

For hestehold, som består af mindre end 10 heste og dermed ikke er undergivet kontrol fra fødevareregionernes side, jf. nedenfor, vil politiets adgang til at meddele påbud efter den skitserede ordning kunne blive aktuel på grundlag af politianmeldelse, f.eks. fra en dyrlæge, som har besigtiget hesteholdet, eller fra andre anmeldere.

For erhvervsmæssige hestehold følger det af dyreværnslovens § 3, stk. 4, at disse mindst én gang årligt skal tilses af en dyrlæge, og også her vil dyrlægen kunne underrette politiet om forhold ved hesteholdet, som ikke er i overensstemmelse med loven.

Hestehold, som består af mindst 10 heste, er desuden omfattet af Fødevarestyrelsens stikprøvekontrol, som indebærer at fødevareregionerne skal udføre stikprøvekontrol af hestes velfærd i mindst 5 pct. af alle besætninger med mindst 10 heste. Påbudsordningen vil i denne sammenhæng indebære, at en fødevareregion, som under kontrolbesøget konstaterer forhold, som ikke er i overensstemmelse med lovens krav, vil kunne meddele et påbud om at rette op på forholdene. I grove tilfælde, hvor der er mistanke om overtrædelse af dyreværnslovens regler, vil der - som efter gældende ret - dog være pligt til at indgive politianmeldelse i sagen.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at efter dyreværnslovens § 24 a, stk. 1, kan justitsministeren efter forhandling med ministeren for familie- og forbrugeranliggender fastsætte regler om, at ansatte dyrlæger i fødevareregionerne og i Fødevarestyrelsen og privatpraktiserende dyrlæger, der af Fødevarestyrelsen er bemyndiget hertil, kan foretage kontrol med henblik på beskyttelse af dyrs velfærd. Efter § 24 a, stk. 3, har de nævnte dyrlæger, i det omfang varetagelsen af kontrolopgaver efter bl.a. § 24 a, stk. 1, kræver det, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter. Endvidere følger det af § 24 a, stk. 4, at indehaveren, de i virksomheden beskæftigede personer, føreren af det pågældende transportmiddel og andre, der udfører opgaver i forbindelse med behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd, skal yde tilsynsmyndigheden fornøden vej-